

Τὰ ζωὰ στοιχεῖα,
 "Ὁλα, ἦσοι κ' ὄνειρα
 Πᾶν κατὰ τὴ Λύαι·
 "Ὁλα, λέξ, τὰ αἴματα
 Τὸ θαμνὸ τὸ χόρμα
 Μὲ τ' ἀγνὸ τὸν φῶς,
 Μὲ τὸ πρῶτο ἀνάσταμα
 Πόλωνας τὴ φύσι.

Τὸ αἰγανὸ κελῶδι σου
 Τρελλὴ ζωοκελῶδι
 Γένοι σι' ἀντί μου καὶ μοῦ λέει:
 Νά, ἡ ἀγνοῖα προβαλε
 Πᾶσι θεοδοξαίαν
 Πίσω ἀτ' τὸ βουγὸ.
 "Αὐθια τὴ στολίζουσι
 Κρίνα καὶ τιαντάφωλα,
 Καὶ σεμνὴ βασιλίσσα
 Φέρουσι γὰ κορῶνά της
 Τὸν ἀγροῖν.

Νά, κ' ὁ "Ήλιος ἔοικας,
 "Ήλιος λαμπροστόλιτος
 Κ' ἦσοι κ' νέσι ζῦντημα,
 "Ήσοι κ' δροσροῖ,
 Ξύπνησαν τὰ χροῖματα,
 Ξύπνησαν τὰ σχήματα,
 Κ' οἱ ἦχοι πετάζανε
 Κ' οἱ ἦχοι ταράζανε
 Τὴ βασιεὶα σιγῆ.

Τὸ αἰγανὸ κελῶδι σου
 Μικροὴ ζωοκελῶδι

Γένοι σι' ἀντί μου καὶ μοῦ λέει:
 Μὲ τῆς αἴρας τὴν πνοὴ
 Φύλλα κ' ἀνθία παίζουσι,
 Μυροδιῆς λογιῆς λογιῆς·
 Ξύπνησε, ὦ νεκρὴ ζωῆ,
 Σκότια ἀεροκλήνη,
 Ξύπνη, ἀνάποδο τῆς γῆς,
 "Ἐβγα καὶ νὰ ἰδῆς...

"Ὁλη νύχτα ὡς τὴν αὐγὴ
 Ἄν ἐπῆρες ὕπνο·
 Γρούξες, παριάδεονες,
 Κι' ἔπρεσες νὰ κοιμηθῆς
 Τώρα μέσ' στοῦ ζύπνο.

Τὰ βασιεὶα μεσάνυχτα,
 Μέσα ἀπὸ τὴ λούφα μου
 Στὸ ζωοκλαοῖα,
 Σ' ἀκουσα σὺν ὄνειρο
 Μαῦρο νὰ περάσης,
 Σὺν ζωὸν γεράκι·
 Σὺν ἀνεμοστροφίλος
 Σὺν ἀνιερὸν γίλι·
 Ἀξ καὶ κάπου πύγαυες
 Κόσμο νὰ χαλάσης
 Κι' ἐφοῖξαν κ' ἐσειστηκαν
 Τῶν δεινῶν τὰ φύλλα.

Τίναξ: τὰ αἴβανα
 Κι' ἔβγα ἀπ' αὐτοῦ κάτου,
 Καὶ γείνου πλάσμα τῆς ζωῆς,
 "Ὡ ἦσοι κ' τοῦ θανάτου.

Σ. Σ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Ἐν μιᾷ στανίστα

Πεθαίνει γὰ τὴ μουσικὴ καὶ νύχτα-μῦρα
 τὰ κόκκαλα τοῦ πᾶνον κοπανῆ.
 Κ' ἔτσι ἀπὸ μουσικὴ πεθαίνει πέρα ὡς πέρα
 κ' ὅλη τὴ γειτονιά.

Χρ. Ἐδπ.